

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. P.**, bytem B., zast. opatrovnící H. P., bytem B., právně zast. JUDr. Anitou Nejedlou, advokátkou se sídlem v Prostějově, Nám. E. Husserla 16a, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, zast. JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem v Olomouci, Riegrova 12, ve věci žaloby o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2009, č.j. KUOK 54813/2009, sp.zn. KÚOK/1760/2009/OSV-SP/7293, ve věci příspěvku na péči,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2009, č.j. KUOK 54813/2009 se ruší a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně JUDr. Anity Nejedlé náhradu nákladů řízení ve výši 4.036 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3. 6. 2009, č.j. KUOK 54813/2009, sp.zn. KÚOK/1760/2009/OSV-SP/729321, kterým mu bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 12. 12. 2008, č.j. 83850/2008/OLO, o snížení příspěvku na péči

z 8.000 Kč na 4.000 Kč měsíčně od 1. 1. 2009.

V žalobě brojil žalobce proti přeřazení z III. stupně závislosti (těžká závislost) do II. stupně (středně těžká závislost) podle zákona o sociálních službách. Podklady napadeného rozhodnutí nebyly dostatečné a vyšetření žalobce proběhlo ledabylým způsobem. Žalobce byl přešetřen dne 6. 10. 2008 pracovníci Magistrátu města Olomouc, která si učinila v některých otázkách nesprávný názor, protože žalobce jejím názorům nerozuměl. Další vyšetření proběhlo u MUDr. H. F. a poté u Posudkové komise MPSV v Ostravě bez přítomnosti žalobce pouze na základě listinných podkladů a zdravotní dokumentace, což je nedostatečné. Žalobce namítá v žalobě, že potřebuje každodenní pomoc a dohled při více než 24 úkonech a naplňuje stupeň těžké závislosti (č. III). Není pravda, že by žalobce zvládl sám pitný režim, běžný úklid, manipulaci se zámky, zavírání a otvírání oken a dveří, žalobce totiž neumí zamykat a odemykat dveře, nechápe možnost vykradení a následky špatné manipulace. Podle opatrovnice žalobce potřebuje pomoc při 27 úkonech, stará se o něj denně a nejlépe to může dosvědčit. Proto navrhla detailní a osobní vyšetření žalobce přímo v jeho přítomnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že ke dni nabytí účinnosti zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, náleželo žalobci zvýšení důchodu pro převážnou bezmocnost a podle § 120 odst. 2 tohoto zákona byl považován po dobu dvou let od nabytí účinnosti za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost) a této pečující osobě náležel příspěvek ve výši 8.000 Kč měsíčně. Dne 3. 10. 2008 bylo zahájeno řízení ve věci posouzení nároku a výše příspěvku na péči a stupeň závislosti žalobce posoudila Lékařská posudková služba Úřadu práce v Olomouci a dne 6. 10. 2008 bylo provedeno sociální šetření. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl snížen příspěvek na péči žalobce na základě posudku, podle kterého potřebuje žalobce pomoc nebo dohled při 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. U žalobce byl tedy zjištěn stupeň závislosti č. II – středně těžká. V odvolacím řízení přezkoumala zdravotní stav žalobce Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě 15. 5. 2009 a závazné stanovisko Lékařské posudkové komise Úřadu práce v Olomouci v rozsahu stupně závislosti i počtu úkonů. K podkladům pro vydání napadeného rozhodnutí a jejich zjištění se opatrovnice žalobce nevyjádřila. Úřad práce vycházel při posouzení stupně závislosti žalobce z jeho zdravotního stavu, doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, příp. z výsledků funkčních vyšetření a z výsledků vyšetření posuzujícího lékaře podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách. Osobní přítomnost žalobce není v podle citovaného ustanovení k posouzení nutná a žalovaný není oprávněn zasahovat do činnosti lékařských posudkových komisí.

V replice žalobce uvedl, že rozhodování Posudkové komise MPSV v Ostravě probíhalo pouze na základě písemných podkladů, žalobce předvolán nebyl. Jeho stav je neměnný a tato skutečnost byla uvedena již v znaleckém posudku z oboru psychiatrie z roku 1992. Péče o žalobce, kterou vykonává matka, je stále stejná, stejně jako náklady na ni. V replice namítá žalobce také to, že postižení se středně těžkou závislostí z jejich okolí byli ve svých žádostech úspěšní, oproti tomu závislí ve III. skupině byly nedbale vyšetřeni a příspěvek jim byl snížen.

V návrhu ze dne 27. 11. 2009 navrhl žalobce soudu nový důkaz – šetření se žalobcem, kde bylo správním orgánem I. stupně navrhováno zařazení do III. stupně, protože provedl šetření přímo se žalobcem.

Podáním ze dne 8. 2. 2010 žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86 a vyslovil názor, že by napadené rozhodnutí soud neměl přezkoumávat, protože žalobce měl napadnout závazné stanovisko, protože mu v tom nic nebránilo.

Při jednání soudu dne 23. 2. 2003 navrhla zástupkyně žalobce výslech opatrovnice, které byl odepřen přístup do spisu během správního řízení. Zástupkyně žalobce dále namítla, že správní orgán rozhodoval od stolu, ani u PK MPSV nebyl žalobce osobně přítomen. Nebyl zohledněn posudek MUDr. Š. Ř. ze dne 20. 3. 1992, podle kterého je stav žalobce neměnný. Od roku 1992 nebyl zdravotní stav žalobce jiným posudkem posuzován a na jeho stavu nelze nic změnit. Při sociálním šetření byla jen vypsána tabulka. Nikdy nebyl vyhotoven revizní posudek. Nyní byl zdravotní stav posuzován kvůli nové právní úpravě.

Opatrovnice žalobce (jeho matka) uvedla při jednání soudu dne 23. 2. 2003, že žalobce je plně invalidní od 18 let, nikdy nebyly stanovovány kontrolní lékařské prohlídky. Žalobce byl řádně vyšetřen až v roce 1992, jedenáct let o něj matka pečovala. Rozhodnutí v souzené věci od orgánu prvního stupně matka dostala takové, že poslední strana patřila k jiné osobě. Když si šla na úřad rozhodnutí vyměnit, ze spisu jí dali jen bodové ohodnocení. Nikdy jí nikdo nenechal nahlédnout do spisu, praktická lékařka i posudkoví lékaři vyřídili věc bez osobní přítomnosti žalobce i opatrovnice. K posudkové komisi matka vzala s sebou doklady, odmítli se na ně podívat, MUDr. K. kladl dotazy, na které si sám odpovídal. Byla tam rozčilená, neví, co podepsala. K nahlédnutí do spisu se dostala až u žalovaného, tam obdržela první papíry. Když chtěla nahlédnout do spisu u PK MPSV ihned po jednání, MUDr. K. jí řekl, že na to má právo, ale že si ten spis má sehnat, kde chce, že se bude odesílat na OSSZ. Teprve po sehnání spisu na OSSZ obdržela posudek a posudkové zhodnocení. Ze zprávy MUDr. F. je vidět, že opsala propouštěcí zprávu z ortopedie rok starou. Žádný z lékařů žalobce osobně neviděl, i předoperační vyšetření proběhlo bez něj i bez matky. Syn neví, kolik je hodin, ani co je za den, nepozná barvy, při sociálním šetření se ho pracovnice nezeptala na vše – spěchala. Prakticky o něm rozhodly dvě internistky. Jeho hlavní postižení je mentální. Opatrovnice uvedla, že byla šokována tím, že v posudkovém zhodnocení je v tabulce uvedeno, že syn může jednat s bankou a zaměstnavatelem a další a on přitom vůbec nechápe své jednání, je sám sobě nebezpečný. Jeho zdravotní stav se nezhoršuje ani nezlepšuje, ale nápady má čím dál horší. K dotazu soudu opatrovnice uvedla, že syn nedochází k praktickému lékaři ani k jiným lékařům, protože se o něj matka sama postará.

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 3. 6. 2009.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že od 1. 1. 2007 poskytovala H. P. žalobci péči a žalobce byl osobou s II. stupněm závislosti na pomoci jiné fyzické osoby. Oznámením bez uvedení data (označeno jak č.l. 4 správního spisu s rukou dopsaným datem 4. 1. 2008) bylo žalobci sděleno, že s přijetím zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, dochází k některým změnám a že žalobce má oznámit poskytovatele sociální péče na přiloženém formuláři, což bylo obratem sděleno. Podle listiny o ustanovení opatrovníka ze dne 22. 7. 1992 v návaznosti na rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze dne 2. 4. 1992 je opatrovníkem žalobce H. P., která je povinna nemocného žalobce zastupovat, vyřizovat jeho záležitosti, spravovat jeho majetek, přejímat pro něj důchod a s ním nakládat v jeho zájmu a dbát přitom pokynů soudu. Dne 6. 10. 2008 bylo vykonáno s opatrovníci u žalobce správním orgánem I. stupně sociální šetření za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Podle šetření závislosti žalobce správním orgánem I. stupně je žalobce plně invalidní, pro mentální postižení je zbaven způsobilosti k právním úkonům, denně o něj pečuje matka, dohlíží i na jeho hygienu. Podle matky nedokáže nic dotáhnout do konce, jí sám, jídlo mu připravuje a předkládá matka, sám si vezme např. jogurt. Většinou je žalobce doma, v kontaktu je ostýchavý, nakoupit nedokáže, pouze nákup přinést, péče o domácnost je plně v režii rodičů. Podle vyplněného formuláře žalobce dodržování pitného režimu zvládá, běžný úklid zvládá a manipulace se zámky, otvírání a zavírání oken a dveří zvládá. Záznam i přiložený formulář je podepsán pouze oprávněnou úřední osobou, opatrovníci žalobce nikoli. Dne 10. 11. 2008 posoudila stupeň závislosti žalobce Lékařská posudková služba Úřadu práce v Olomouci s výsledkem „stupeň II – středně těžká závislost“. V posudku jsou vyjmenovány úkony, se kterými žalobce potřebuje pomoc s tím, že ostatní úkony svede. Dne 3. 12. 2008 bylo doručeno opatrovníci žalobce vyrozumění účastníka řízení o tom, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči do osmi dnů. Po marném uplynutí této lhůty správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, kterým příspěvek snížil s odkazem na posouzení stupně závislosti Lékařskou posudkovou komisí Úřadu práce v Olomouci. Proti rozhodnutí podala odvolání za žalobce opatrovnice, protože nesouhlasila s bodovým ohodnocením a trvala na osobní účasti u přezkumné komise. Podle posouzení zdravotního stavu žalobce ze dne 15. 5. 2009 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě je žalobce osobou se stupněm závislosti č. II a nebyl posouzen komise přítomen.

Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru sociální pomoci, ze dne 12. 12. 2008, č.j. 83850/2008/OLO, jímž byl snížen příspěvek na péči z 8.000 Kč na 4.000 Kč měsíčně od 1. 1. 2009. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci náleželo zvýšení důchodu pro bezmocnost a proto byl podle § 120 odst. 2 zákona o sociálních službách považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. Této pečující osobě náležel po dobu dvou let od nabytí účinnosti zákona příspěvek ve výši podle stupně závislosti III (těžká závislost). Po uplynutí této doby náležel příspěvek podle výsledku kontroly posouzení zdravotního stavu. Ten si nechal u žalobce posoudit žalovaný po sociálním šetření Lékařskou posudkovou službou Úřadu práce, jímž bylo dne 10. 11. 2008 stanoveno, že žalobce potřebuje pomoc nebo dohled jiné fyzické osoby při 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti a splnil tak podmínky příspěvku na péči ve výši 4.000 Kč. V rámci odvolacího řízení opětovně posoudila zdravotní stav žalobce Posudková komise MPSV v Ostravě dne

15. 5. 2009 se závěrem, že u žalobce nešlo o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost), ale ve stupni II (středně těžká závislost) a vyjmenovala úkony, jichž není žalobce bez pomoci jiné osoby schopen a uzavřela, že žalobce splňuje podmínky nároku na příspěvek na péči ve výši 4.000 Kč měsíčně z důvodu potřeby pomoci při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti. Žalovaný odkázal na § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách, podle nějž vychází úřad práce při posouzení zdravotního stavu ze zdravotního stavu doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, příp. z výsledků funkčních vyšetření a vlastního šetření posuzujícího lékaře. Žalovaný zdůvodnil, že osobní účast u jednání PK MPSV není začleněna v taxativním výčtu podkladů posouzení zdravotního stavu, proto byl zdravotní stav žalobce posouzen v souladu se zákonem a dodal, že žalovaný nemá oprávnění do činnosti Lékařské posudkové služby Úřadu práce zasahovat. Žalovaný odkázal dále na ustanovení týkající se podmínek nároku na příspěvek a na to, že posouzení zdravotního stavu je pro něj závazným stanoviskem podle § 149 správního řádu.

Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 7 odst. 1 věta první zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni 3. 6. 2009, příspěvek na péči (dále jen "příspěvek") se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby za účelem zajištění potřebné pomoci.

Podle § 8 téhož zákona se osoba považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 12 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 5 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 18 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 10 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 15 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti nebo u osoby do 18 let věku při více než 20 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Při posuzování péče o vlastní osobu pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat úkony, vyjmenované v § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb.

a při posuzování soběstačnosti pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat úkony, vyjmenované v § 9 odst. 2 téhož zákona.

Podle § 11 odst. 2 zákona o sociálních službách výše příspěvku pro osoby starší 18 let činí za kalendářní měsíc

- a) 2 000 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost),
- b) 4 000 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závislost),
- c) 8 000 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost),
- d) 11 000 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost).

Podle § 25 odst. 2 část věty před středníkem zákona č. 108/2006 Sb. obecní úřad obce s rozšířenou působností zašle příslušnému úřadu práce žádost o posouzení stupně závislosti osoby.

Podle § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách při posuzování stupně závislosti osoby vychází úřad práce ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.

Krajský soud nejdříve posoudil námitku žalovaného o tom, že není oprávněn přezkoumávat napadené rozhodnutí, protože žalobce měl podat v souladu se závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 21. 10. 2008, č.j. 8 As 47/2005-86, žalobu proti závaznému stanovisku, tj. posouzení zdravotního stavu. Krajský soud pečlivě prostudoval citované rozhodnutí a dospěl k závěru, že z tohoto rozhodnutí nevyplyvá žádný argument ani závěr, který by bránil v přezkumu napadeného rozhodnutí. Tento svůj názor u prvního jednání soud sdělil účastníkům.

Dále krajský soud přistoupil v rámci plné jurisdikce k tomu, aby nechal opětovně přezkoumat zdravotní stav žalobce jinou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a požádal o to PK MPSV v Hradci Králové v souladu s ust. § 2, § 5 a analogicky dle § 25 ve spojení s § 28 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb.

Podle posudku této komise ze dne 25. 6. 2010 k datu vydání napadeného rozhodnutí u žalobce nešlo o osobu, která se podle § 8 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni IV (úplná závislost), ale šlo o osobu, která se podle § 8 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni III (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřeboval žalobce každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti, potřeboval však každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti.

Současně posudková komise konstatovala, že od 1. 6. 2010 u žalobce nejde o osobu, která se podle § 8 písm. d) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni IV (úplná závislost), ale jde o osobu, která se podle § 8 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné osoby ve stupni III (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nepotřeboval žalobce každodenní pomoc nebo dohled při více než 30 úkonech péče o

vlastní osobu a soběstačnosti, potřebuje však každodenní pomoc nebo dohled při více než 24 úkonech péče o vlastní osobu a soběstačnosti

Kontrolní lékařskou prohlídku stanovila PK MPSV v Hradci Králové na 31. 12. 2013 a za den vzniku zdravotního stavu podle citovaného posouzení uvedla 1. 1. 2009.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí o nároku na příspěvek na péči, jehož přiznání je podmíněno zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V odvolacím řízení stupeň závislosti posuzuje na žádost krajského úřadu ministerstvo, analogicky srovnávací posudek nechal soud vypracovat jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Hradci Králové. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku Posudkové komise MPSV v Hradci Králové pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal a vzal za prokázané, že žalobce je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost).

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaný si ve správním řízení neopatřil důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobce je závislý na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III od 1. 1. 2009.

Žalobce na nákladech řízení požadoval prostřednictvím právní zástupkyně odměnu ve výši 10.697 Kč, spočívající ve čtyřech úkonech právní pomoci po 2.100 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb, čtyřikrát režijním paušálu po 300 Kč, pětkrát ve ztrátě času cestou po 100 Kč a v náhradě cestovních výdajů za 50 km jízdy při spotřebě PHM Natural 95 ve výši 7,2 l/100 km, tj. cestovní náhradu ve výši 596,64 Kč.

V konečném návrhu zástupce žalovaného na nákladech řízení účtoval odměnu podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za čtyři úkony, čtyřikrát režijní paušál a 20 % DPH.

Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení neúspěšnému žalovanému a přiznal ji úspěšnému žalobci v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.

Žalobci přiznal soud na nákladech právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. odměnu za zastupování, spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby podle § 9 odst. 2 (u příspěvku na péči se jedná o nárok fyzické osoby v oblasti sociálního zabezpečení) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a), d) a dvakrát zastupování při jednání soudu dle písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v částce 4 x 500 Kč a čtyřikrát režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč a dále 5 x 100 Kč za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm.

a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., tj. celkem 3.700 Kč; dále k odměně náležitosti cestovné ve výši 336 Kč za cestu ze sídla advokátní kanceláře do sídla pobočky soudu a zpět, tj. 50 km, vozidlem Škoda Superb RZ 1M55050 s náhradou za 1 km jízdy ve výši 6,72 Kč (průměrná cena benzínu s oktanovým číslem 95 podle vyhlášky č. 462/2009 Sb. činí 28,70 Kč na litr, průměrná spotřeba dle technického průkazu je 6 l/100 km, sazba náhrady za 1 km jízdy činí podle vyhlášky č. 462/2009 Sb. částku 3,90 Kč), tj. celkem na nákladech za právní zastoupení 4.036 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 14. 7. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně